

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5CoCsp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318205902
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1318205902.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Jany Richterovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom: Mýtna 48, Bratislava, v zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom: Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: C.L. O., X.. XX.XX.XXXX, L.: P. XX, R., v zast. Mgr. Ivica Šišoláková, advokátka so sídlom: Minárčiných 888/30, Brezová pod Bradlom, o zaplatenie 2.930,01 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.08.2020, č.k. 24Csp/67/2018-144, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobcovi sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v časti o zaplatenie sumy 260 eur konanie zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.670,01 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne: zo sumy 2.930,01 eur od 5.12.2015 do 20.8.2018, zo sumy 2.910,01 eur od 21.8.2018 do 21.9.2018, zo sumy 2.890,01 eur od 22.9.2018 do 19.10.2018, zo sumy 2.870,01 eur od 20.10.2018 do 20.11.2018, zo sumy 2.850,01 eur od 21.11.2018 do 17.12.2018, zo sumy 2.830,01 eur od 18.12.2018 do 9.1.2019, zo sumy 2.810,01 eur od 10.1.2019 do 12.2.2019, zo sumy 2.790,01 eur od 13.2.2019 do 11.3.2019, zo sumy 2.770,01 eur od 12.3.2019 do 10.4.2019, zo sumy 2.750,01 eur od 11.4.2019 do 10.5.2019, zo sumy 2.730,01 eur od 11.5.2019 do 10.6.2019, zo sumy 2.710,01 eur od 11.6.2019 do 10.7.2019, zo sumy 2.690,01 eur od 11.7.2019 do 12.8.2019 a zo sumy 2.670,01 eur od 13.8.2019 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 53 ods. 6, § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 497, § 499 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., a vecne tým, že návrhom na vydanie platobného rozkazu došlým tunajšiemu súdu dňa 27.9.2018 sa pôvodný žalobca - Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, Mlynské Nivy 1, Bratislava, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.930,01 eur, spolu s úrokom z omeškania.

3. Podaním došlým súdu dňa 22.1.2020 oznámil právny zástupca žalobcu, že žalovaný po začatí konania zaplatil sumu 260,- eur, a to mesačnými splátkami od 20.8.2018 do 12.8.2019 vo výške 20,- eur. Na základe uvedeného vzal žalobu v časti 260,- eur späť a vo zvyšku na žalobe trval. V tomto podaní uviedol aj podrobnú argumentáciu k rozloženiu splátok, termínu konečnej splatnosti úveru, k výške odplaty za

úver a k premlčaniu, na základe ktorej považoval uplatnený nárok za dôvodný, v súlade s dobrými mravmi a taktiež v súlade s rozhodnutiami odvolacích súdov a v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie v prejudiciálnom konaní C-42/2015.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný nie, súd podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka považoval vzniknutý vzťah za spotrebiteľský.

5. Uplatnený nárok súd posudzoval ako (i) vrátenie poskytnutého spotrebiteľského úveru, (ii) zaplatenie dohodnutého úroku z úveru podľa §§ 497 a 499 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách a (iii) úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Obchodného zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

6. V čase uzavretia zmluvy o pôžičke výšku odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov upravoval § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v tomto znení: Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

7. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1.500,- eur do 6.500,- eur so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená MF SR v súhrnných informáciách o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch za 1. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.3.2013, predstavovala 20,44%. Táto hodnota bola uvedená aj v zmluve o pôžičke ako priemerná hodnota RPMN.

8. Správne teda argumentoval žalobca, že výška dojedanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty podľa § 1a ods. 1 cit. nariadenia vlády platného a účinného od 1.9.2014. Ak sám zákonodarca považuje odplatu do výšky dvojnásobku priemernej RPMN za akceptovateľnú, v takom prípade výška dojedanej odplaty v predmetnej úverovej zmluve nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi.

9. Na podporu tejto argumentácie súd ešte uvádza, že úrokové sadzby a výška RPMN postupne klesali, a tiež, že je potrebné odlišovať obvyklú odplatu požadovanú na finančnom trhu a od obvyklej odplaty požadovanej len bankami, na ktorú poukazoval žalovaný.

10. RPMN fakticky predstavuje cenu úveru. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v zmluve uvedená aj priemerná RPMN, aby si spotrebiteľ mohol porovnať svoju cenu úveru. Žalovaný si vzal úver, ktorý bol v súlade so zákonom, hoci oproti priemernej RPMN bol pre žalovaného menej výhodný. Tejto skutočnosti si však žalovaný mal byť vedomý, lebo všetky údaje o priemernej RPMN (20,44%) a RPMN poskytnutého úveru (32%) boli v zmluve správne uvedené.

11. Žalovaný namietal, že žalobca predloženými listinami nepreukázal svoje oprávnenie zosplatiť úver podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a tiež že sa pri zisťovaní jeho bonity a schopnosti splácať pôžičku obmedzil iba na zisťovanie dôchodku a nebral do úvahy aj iné jeho záväzky evidované v úverových registroch, z ktorých je zrejmé, že žalovaný nebol schopný riadne a včas plniť svoje povinnosti zo zmluvy o pôžičke.

12. Uvedené námietky súd neuznal ako opodstatnené. Upomienkou zo dňa 28.9.2015 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na jeho celkový nedoplatok na splátkach vo výške 442,01 eur a súčasne ho upozornil, že ak do 5.11.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2015, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný v stanovenej lehote neuhradil splátku splatnú v mesiaci júl 2015, preto žalobca listom zo dňa 29.11.2015 úver zosplatiť. Omeškanie žalovaného so zaplatením splátky trvalo dlhšie ako tri mesiace a na možnosť odstúpenia bol žalovaný upozornený v lehote nie kratšej než 15 dní. Podmienky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak boli dodržané.

13. Pokiaľ ide porušenie povinnosti uvedenej v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere mal veriteľ informovať žalovaného o zamietnutí pôžičky výlučne z dôvodu výsledkov nahliadnutia do registra vedeného záujmovým združením právnických osôb Non Banking Credit Bureau (NBCB) so sídlom Cintorínska 21, Bratislava. Žalovanému bola pôžička poskytnutá, čo svedčí o tom, že nebol dôvod na zamietnutie pôžičky pre iné záväzky žalovaného. Za dôležitejšie však súd považoval, že žalovaný počas konania vôbec neuviedol, aké konkrétne záväzky mal v čase uzavretia zmluvy o pôžičke, kedy tieto záväzky vznikli, kto bol jeho veriteľom. Z toho dôvodu nebolo možné posúdiť, či vôbec ide o také záväzky, ktoré by mali byť evidované v spoločnom registri bankových informácií alebo v inom registri dlžníkov. Ani na pojednávaní žalovaný, resp. jeho právna zástupkyňa, neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti o záväzkoch žalovaného, ktoré by boli relevantné pri posudzovaní, či si právny predchodca žalobcu riadne splnil povinnosti veriteľa a ktoré by prípadne mohli byť predmetom dokazovania, ak by ich žalobca poprel. Námietku žalovaného preto súd vyhodnotil len ako účelovú, nezakladajúcu sa na konkrétnych faktoch. Okrem toho bola opodstatnená argumentácia žalobcu, že povinnosť kontroly registrov bola zavedená až novelou č. 35/2015, účinnou ku dňu 1.4.2015. Pokiaľ právny predchodca žalobcu preveril bonitu žalovaného len údajom o výške jeho dôchodku a iné záväzky žalovaného neboli známe, postupoval v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. platným ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke. Napokon súd prihliadal aj na vyhlásenie žalovaného v zmluve o pôžičke, že mu nie sú známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie záväzku vyplývajúceho zo zmluvy.

14. Aktívna legitímácia žalobcu bola daná na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Oznámenie VÚB a.s. o postúpení pohľadávky na žalobcu bolo žalovanému oznamované listom dňa 19.12.2018, ktorý bol odoslaný doporučenou poštovou zásielkou na adresu R. XXX/X, R., teda na adresu žalovaného uvedenú zmluve o pôžičke. Či zásielka bola žalovanému skutočne doručená, a ak nebola, z akého dôvodu, bolo nepodstatné, irelevantné. Podstatné bolo, že VÚB a.s. dodržala postup podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorý pre platnosť postúpenia pohľadávky vyžaduje nepretržité omeškanie so splnením peňažného záväzku dlhšie ako 90 dní a písomnú výzvu banky.

15. Pokiaľ ide o ostatné náležitosti zmluvy o pôžičke, najmä splátky, trvanie zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podľa súdu zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované v § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy je zrejmá výška splátok, ich splatnosť vždy ku 20. dňu v mesiaci, ako aj termín konečnej splatnosti úveru (06/2018). Všetky tieto náležitosti sú prehľadne uvedené v článku III a článku VII, bod 6.2 zmluvy o pôžičke. V podrobnostiach a odkazoch na judikatúru sa súd stotožnil so žalobcom.

16. Na základe uvedeného poskytnutý spotrebiteľský úver nie je bezúročný, ani bez poplatkov a poskytnutá suma 4.000,- eur nepredstavuje plnenie bez právneho dôvodu, ale plnenie na základe zmluvy.

17. Právo uplatnené žalobcom nebolo premlčané. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Prvá splátka pôžičky bola splatná dňa 20.7.2013, ďalšie splátky boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Upomienkou zo dňa 28.9.2015 predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 442,01 eur. Súčasne upozornil žalovaného, že ak do 5.11.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2015, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný následne žiadnu ďalšiu splátku neuhradil. Listom zo dňa 29.11.2015 žalobca oznámil žalovanému, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, stal sa dlh z úverovej zmluvy splatným v celom rozsahu naraz.

19. Nesplatená splátka, pre ktorú žalobca zosplatnil úver, bola splátka splatná v mesiaci júl 2015, tzn. dňa 20.7.2015. V prípade spotrebiteľskej zmluvy strata výhody splátok nastane podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po uplynutí trojmesačnej lehoty. Pred uplynutím tejto lehoty nie je veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka splnenie celého dlhu naraz. Ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich (rozhodnutie Krajského súdu Bratislava zo dňa 30.4.2018, č. k. 9Co/44/2018-110).

20. Trojročná premlčacia doba tak začala plynúť až odo dňa 21.10.2015 a uplynula dňom 21.10.2018. Žaloba bola podaná na súde dňa 26.9.2018, t.j. pred uplynutím premlčacej doby.

21. Z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel, pretože nárok uplatnený v žalobe považoval za dôvodný a nebol premlčaný. Žalovaný neplatil riadne dohodnuté splátky úveru, žalobca preto oprávnené, v súlade s článkom 8.4 zmluvných podmienok, vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. V dôsledku toho bol žalovaný povinný vrátiť žalobcovi neuhradený zostatok úveru. So splnením povinnosti zaplatiť je žalovaný od 5.12.2015 v omeškaní, preto je povinný až do zaplatenia platiť žalobcovi z dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania vo výške podľa cit. nariadenia vlády.

22. Žalobca mal vo veci celkový úspech, preto mu bol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznaný nárok na plnú náhradu trov konania.

23. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Svoje odvolanie žalovaný odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. V čase uzavretia zmluvy o pôžičke medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nebula účinná právna úprava o maximálnej výške odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru tak, ako je v súčasnosti obsiahnutá v ust. § 1a Nariadenia vlády č.87/1995 Z.z. Výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru bola v čase uzavretia zmluvy o pôžičke upravená v ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. čo v podstate korešpondovalo s rešpektovaním zásady dobrých mravov, o ktorú sa opieralo rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, na ktorý žalovaný z hľadiska platnosti dohody o úrokoch poukazoval, keďže odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru pozostáva predovšetkým z úrokov za poskytnutý spotrebiteľský úver. Žalobca argumentoval tým, výška dohodnutej odplaty rešpektovala znenie ust. § 53 ods. 6 OZ v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o pôžičke, nakoľko zákonodarca neskoršou právnou úpravou upresnil, čo sa rozumie pod „podstatným prevýšením“, keďže úpravou zavedenou ust. § 1a od Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. nesmie odplata prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej. percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej. percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu,2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca zároveň predložil prehľad o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2013, podľa ktorého by poskytnutému úveru zodpovedala RPMN o výške 20,44%, čo s prihliadnutím s RPMN uvedenou v zmluve o pôžičke vo výške 32% by bolo v súlade s neskôr prijatou právnou úpravou a teda výška odplaty dohodnutá právnym predchodcom žalobcu je v súlade so zákonom. Argumentáciu žalobcu, ktorú si súd osvojil, považujeme za nesprávnu z toho dôvodu, že žalobca predložil súdu prehľad o údajoch RPMN spotrebiteľských úverov za sledované obdobie, ktoré boli poskytnuté všetkými veriteľmi, t.j. vrátane nebankových subjektov, čo podstatne skresľuje údaj o RPMN, pričom zákon výslovne uvádza, že sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk. Vzhľadom na absenciu právnej úpravy maximálnej odplaty za poskytnutie nielen spotrebiteľského úveru v rokoch 2008 - 2014 sa v dôsledku rozhodovacej činnosti súdov za akceptovateľnú považoval dvojnásobok priemernej úrokovej miery z úverov poskytnutých bankami, čo by v tomto prípade predstavovalo 22,16%, a teda odplata požadovaná právnym predchodcom žalobcu v zmysle zmluvy o pôžičke toto maximum prevyšovala. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti považujeme odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru za neplatnú v dôsledku rozporu so zákonom, ako aj s dobrými

mravmi. Tiež sa nestotožňujeme so záverom súdu ohľadne porušenie povinnosti uvedenej v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý skonštatoval, že žalovanému bola pôžička poskytnutá, čo svedčí o tom, že nebol dôvod na zamietnutie pôžičky pre iné záväzky žalovaného. Námietku žalovaného preto súd vyhodnotil len ako účelovú, nezakladajúcu sa na konkrétnych faktoch. Dôkazné bremeno, že poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou a dostatočne zhodnotil možnosť dlžníka plniť jeho záväzky zo zmluvy, leží na strane poskytovateľa úveru, pričom tento nepreukázal, že využil všetky možnosti na objektívne posúdenie.

24. K odvolaniu žalovaného sa žalobca nevyjadril.

25. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie nie je opodstatnené.

26. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

27. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

28. Súd prvej inštancie reagoval na všetky námietky žalovaného v konaní prvej inštancie a v odvolaní sú zopakované len tie námietky, na ktoré súd prvej inštancie reagoval vo svojom rozhodnutí.

29. Ako už súd prvej inštancie správne uviedol, hodnota RPMN, teda cena úveru, ktorú žalovaný mal zaplatiť žalobcovi bolo stanovená na hodnotu 32% (RPMN poskytnutého úveru). Priemerná hodnota RPMN pre úvery vo výške od 1.500,- eur do 6.500,- eur so splatnosťou od 1 do 5 rokov poskytovaná spotrebiteľským úverom za 1. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.3.2013, bola taktiež aj priamo uvedená v zmluve o pôžičke zo dňa 27.06.2013, teda žalobca splnil aj tú podmienku, aby priemerná hodnota RPMN bola stanovená priamo v zmluve a spotrebiteľ si tak mohol porovnať výhodnosť poskytovaného úveru.

30. Ako už súd prvej inštancie správne uviedol, tak že výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty podľa § 1a ods. 1 cit. nariadenia vlády platného a účinného od 1.9.2014. Ak sám zákonodarca považuje odplatu do výšky dvojnásobku priemernej RPMN za akceptovateľnú, v takom prípade výška dojednanej odplaty v predmetnej úverovej zmluve nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Uvedenému potvrdzuje taktiež aj judikatúra Slovenských súdov.

31. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi však náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobcovi zo súdneho spisu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú a teda súd mu ich náhradu s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania nepriznal (v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).